

Р Е Ш Е Н И Е № 1 8 4

гр. Перник, 23.06.2009 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд — Перник, в публично заседание на осемнадесети юни две хиляди и девета година в състав:

СЪДИЯ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М., в присъствието на прокурора Р.С., като разгледа докладваното от съдията адм. дело №220 по описа за 2009 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл. 145, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 7, ал. 9 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпаси (ЗКВВООБ).

Образувано е по жалба на В.Е.А. *** срещу заповед № 244/19.05.2009 г. на Началника на Второ Районно управление при Областна дирекция на МВР гр.Перник. Със заповедта е отказано издаване на разрешение за закупуване на късо огнестрелно оръжие на жалбоподател я, тъй като не е доказана необходимостта от носене на такава.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна. Основните доводи са свързани с това, че оръжието е необходимо на В.А., във връзка с трудовата му дейност като снабдител в ЕТ "Лидия Костова", която предполага носене на пари и стоки. Оръжието му е необходимо за "самоотбрана".

Ответникът по жалбата - Началникът на Второ Районно управление при Областна дирекция на МВР гр.Перник, редовно уведомен за съдебното заседание не се представлява и не изразява становище по оспорването.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник дава заключение, че жалбата е допустима, но неоснователна. Заповедта е издадена от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при спазване на изискванията на закона и следва да бъде потвърдена. От събраните по делото писмени доказателства не е установена необходимост по отношение на жалбоподателя да му се разреши да закупи и носи на огнестрелно оръжие.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 4 ЗКВВООБ, посочена като правно основание за издаването на обжалвания акт, разрешения за придобиване, съхраняване, носене и употреба на взривни вещества, огнестрелни оръжия и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат от физически лица при недоказана или отпаднала необходимост. Съгласно чл. 41, ал. 1 ППЗКВВООБ, разрешения за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за самоотбрана се издават на физически лица от Директора на ГДОП или упълномощено от него длъжностно лице или от Началника на РПУ по постоянния им адрес. Съгласно чл. 41, ал. 1 ППЗКВВООБ за издаването на разрешенията по ал. 1 лицата подават искане, в което се обосновава необходимостта от издаването му.

От анализа на цитираните разпоредби се налага изводът, че при подаването на искането за издаване на разрешение за носене и съхранение на оръжие, лицето следва да обоснове необходимостта от издаването му. Тази обосновка следва да се изразява в посочването на конкретни факти и обстоятелства, респективно - аргументи, които да налагат извод относно необходимостта лицето да притежава огнестрелно оръжие. Не е достатъчно лицето само да твърди такава необходимост, а да обоснове същата предвид изричната разпоредба на чл. 41, ал. 2 ППЗКВВООБ. Следователно, лицето което иска издаване на разрешението, трябва да обоснове (да мотивира) необходимостта от издаването му, а компетентният административен орган следва да прецени в рамките на предоставените му от нормативен акт правомощия дали искането е обосновано. Поради това, че в закона и правилника не са предвидени конкретни критерии, въз основа на които административният орган да прецени дали искането е основателно, то следва, че същият действа в условията на оперативна самостоятелност.

Процесният отказ е издаден от Началника на Второ РПУ при ОД на МВР - Перник, поради което и с оглед цитираната по-горе разпоредба на чл. 41, ал. 1 ППЗКВВООБ, съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган.

В искане, вх. №2714/30.03.2009 г., за издаване на разрешението за закупуване, носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие, е посочена само необходимост от самоотбрана, във връзка със работата му като снабдител. Не са посочени каквито и да било конкретни основания (отправени към лицето или членовете на семейството му заплахи, особености на извършваната от него работа и др.) нито са представени доказателства във връзка с такива, които да налагат извод, че лицето има реална необходимост от закупуването, носенето и съхранението на оръжие.

Съдът счита, че представените по делото удостоверения за актуално състояние на ЕТ "Лиляна Костова-АРТ", в която работи жалбоподателят и приложените фактури за осъществено от него плащане, не обосновават извода, че е налице реална необходимост от носене на оръжие. Не е обоснована и доказана нуждата от самоотбрана, респективно - наличието на необходимост от огнестрелно оръжие за защита на здравето и живота му или на имуществото му. Събраните в преписката доказателства са свързани с осъществяването на трудовата му дейност. Носенето на оръжие за самоотбрана и с цел охрана, като трудова дейност са с различни основания. Във втората хипотеза разрешението не се издава, поради наличие на опасност с източник битието на заявителя, а за нуждите на изпълняваното от него занятие.

По подаденото искане от жалбоподателя, административният орган е провел производство, направил е проверка и анализ на представените доказателства и е стигнал до обоснования извод, че необходимостта от носене на огнестрелно оръжие не е доказана

Административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при наличие на законоустановените, материално правни предпоставки за това. При издаването му не са допуснати нарушения на административно-производствените правила.

В хипотезата на чл. 16 ЗКВВООБ административният орган упражнява своята власт при условията на оперативна самостоятелност, тъй като законодателят му е предоставил възможност за преценка във всеки конкретен случай. Тази негова преценка е израз на свободна воля и вътрешно убеждение, в рамките на предоставената му оперативна самостоятелност. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 169 АПК, според която при оспорване на административен акт, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Действително и при упражняването на оперативна самостоятелност административният орган е длъжен, по силата на чл. 35 АПК, да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая, както и да отрази, съобразно чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК, фактическите и правни основания за издаването на акта.

В докладната записка и обжалвания отказ са изложени фактическите и правни основания, въз основа на които административният акт е издаден, поради което същият е съобразен с изискванията на чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК. В случая, са налице фактическите предпоставки за осъществяването от административния орган преценка, че от жалбоподателя не е доказана необходимост от носене и съхранение на оръжие, съставляващи основание за отказ по чл. 16, ал. 1, т. 4 ЗКВВООБ, и отговарящи на посоченото в акта правно основание за издаването му.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен, а подадената жалба, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК,
Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В.Е.А. *** срещу заповед рег.№ 244/19.05.2009 г. на Началника на Второ Районно управление при Областна дирекция на МВР гр.Перник, с която му е отказано издаване на разрешение за закупуване на късо огнестрелно оръжие, тъй като не е доказана необходимостта от носене на такова.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/